

ка нормативно-правової регламентації такого контролю. На нашу думку деталізовану регламентацію законодавчо встановлених форм, напрямків та механізмів громадського контролю у сфері місцевого самоврядування необхідно закріплювати в статутах територіальних громад, у тому числі з метою відображення специфіки громадського контролю за діяльністю органів місцевого самоврядування відповідної територіальної громади.

Список використаних джерел

1. Конституція України. – К.: Алерта, 2017. – 80 с.
2. Громадський контроль у сфері місцевого самоврядування: проблеми ефективності // Порівняльно-аналітичне право. – 2016. – № 3. – С. 11–23.
3. Авер'янова В. Б. Виконавча влада і адміністративне право / За заг. ред. В. Б. Авер'янова. – К.: Видавничий дім «Ін-Юре», 2002. – 668 с.

Чупира А.М. Гражданский контроль за органами местного самоуправления

В сообщении исследовано общественный контроль за органами местного самоуправления, как форму реализации демократии и способ привлечения населения к управлению обществом и государством. Предлагаются выводы и рекомендации.

Ключевые слова: *общественный контроль, местное самоуправление, органы местного самоуправления, демократия, управление обществом.*

Chupira A.M. Civil control after the organs of local self-government

In a report investigational public inspection after the organs of local self-government, as a form of realization of democracy and method of bringing in of population to the management society and state. Conclusions and recommendations are offered.

Keywords: *public inspection, local self-government, organs of local self-government, democracy, management society.*

Штирхунова А.Д.,

*курсант навчальної групи ДР-641,
факультет підготовки фахівців для
органів досудового розслідування,
Науковий керівник: Боняк В.О., д.ю.н., доцент,
Дніпропетровський державний університет
внутрішніх справ, м. Дніпро, Україна*

МІСЦЕ І РОЛЬ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ У СОЦІАЛЬНО-ПРАВОВОМУ МЕХАНІЗМІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВ ЛЮДИНИ

В повідомленні досліджується місце і роль Національної поліції у соціально-правовому механізмі забезпечення прав людини. Даються висновки і рекомендації.

***Ключові слова:** Національна поліція, права людини, соціально-правовий механізм забезпечення прав людини, підсистеми соціально-правового механізму забезпечення прав людини.*

Вступ. Автором визначено за мету з'ясувати місце і роль Національної поліції у соціально-правовому механізмі забезпечення прав людини. Обрана нами проблематика хоча й не є новою, однак не втрачає своєї актуальності та набуває особливого значення в умовах євроінтеграційних процесів та реформування правоохоронної системи України.

Якість виконання всіма державними органами, включно і Національною поліцією, головного конституційного обов'язку із утвердження і забезпечення прав людини знаходиться в полі уваги як науковців, так і багатьох суб'єктів громадянського суспільства.

Вітчизняні правники слушно наголошують, що для реалізації конституційне закріплених прав і свобод людини в Україні необхідно мати налагоджений соціально-правовий механізм забезпечення прав і свобод людини – систему засобів і чинників, що забезпечують необхідні умови поваги до всіх основних прав і свобод людини, які є похідними від її гідності. Саме поняттям «соціально-правовий механізм забезпечення прав людини» підкреслюється, що правовий механізм є частиною соціального і діє з ним у єдності [1, с. 224].

Завданням механізму соціально-юридичного забезпечення прав людини О.Ф. Скакун визначає охорону, захист та відновлення порушених прав, а також формування загальної і правової культури населення. При цьому вчений виокремлює основні підсистеми такого механізму:

- механізм реалізації (включає заходи, спроможні створити умови для реалізації прав і свобод людини);
- механізм охорони (охоплює заходи з профілактики правопорушень для утвердження правомірної поведінки особи);
- механізм захисту (це заходи, що призводять до відновлення порушених прав неправомірними діями і відповідальності особи, яка вчинила ці правопорушення) [1, с. 224–225].

Однак такий підхід, на нашу думку, потребує уточнення. Так вітчизняний правник В.О. Боняк, досліджуючи конституційно-правові засади організації та функціонування органів правопорядку України, поділяє позицію Ю.А. Ведернікова і А.М. Кучука, які дійшли висновку про те, що охорону слід розглядати як родове поняття, що охоплює «захист» як певний, особливий вид «охорони» [2, с. 70].

Інший учений – І.А. Сердюк, висвітлюючи теоретичні основи правоохоронних відносин, також проаналізував наявні у правничій науці погляди щодо співвідношення понять «охорона» та «захист» прав і свобод громадян та вказав на неприпустимість протиставлення цих категорій. Дослідник також поділяє підхід, згідно з яким охорону слід розглядати як родове поняття, що охоплює собою і захист [3, с. 37].

Отже, слово «охорона» означає вчинення дій, спрямованих на запобігання та припинення протиправної поведінки, відновлення порушеного права та притягнення винного до відповідальності. Важливою складовою охорони є захист [2, с. 70–71].

Все вищевикладене дає підстави для висновку про те, що механізм соціально-правового забезпечення прав і свобод людини, на нашу думку, охоплює собою два елементи, а саме:

1. Механізм реалізації прав і свобод людини.
2. Механізм охорони прав людини.

Вважаємо, що цим підходом керувався і Парламент України при формулюванні змісту ст. 1 Закону України «Про Національну поліцію», у якій остання визначена як центральний орган виконавчої влади, який служить суспільству шляхом забезпечення охорони прав і свобод людини, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку [4, с. 379].

Забезпечення такої охорони відбувається шляхом надання поліцейських послуг у сферах:

- 1) забезпечення публічної безпеки і порядку;
- 2) охорони прав і свобод людини, а також інтересів суспільства і держави;
- 3) протидії злочинності;
- 4) надання в межах, визначених законом, послуг з допомоги особам, які з особистих, економічних, соціальних причин або внаслідок надзвичайних ситуацій потребують такої допомоги (ст. 2 Закону України «Про Національну поліцію»).

Отже, місце і роль Національної поліції у соціально-правовому механізмі забезпечення прав і свобод людини важко переоцінити, бо саме у непростий період реформування всіх інституцій влади саме на неї покладено виконання вищезазначених завдань, включно й перетворення на сервісну службу європейського зразка.

Список використаних джерел:

1. Скакун О. Ф. Теорія права і держави (Енциклопедичний курс): підруч. / О. Ф. Скакун. – 2-е вид., перероб. і доп. – Х.: Еспада, 2009. – 752 с.
2. Боняк В. О. Органи охорони правопорядку України в сучасному вимірі: конституційно-правовий аспект: монограф. / В. О. Боняк. – Дніпропетровськ: Дніпроп. держ. ун-т внутр. справ, Ліра ЛТД, 2015. – 372 с.
3. Сердюк І. А. Основи теорії правоохоронних відносин: монограф. / І. А. Сердюк. – Дніпропетровськ: Дніпроп. держ. ун-т внутр. справ, Ліра ЛТД, 2010. – 196 с.
4. Про Національну поліцію: Закон України від 02.07.2015 року № 580-VIII // Відомості Верховної Ради України. – 2015. – № 40-41. – Ст. 379.

Штирхунова А.Д. Место и роль Национальной полиции в социально-правовом механизме обеспечения прав человека.

В сообщении исследуется место и роль Национальной полиции в социально-правовом механизме обеспечения прав человека. Даются выводы и рекомендации.

Ключевые слова: *Национальная полиция, права человека, социально-правовой механизм обеспечения прав человека, подсистемы социально-правового механизма обеспечения прав человека.*

Shtirkhunova A.D. Place and role of the National police in the sociallegal mechanism of providing of human rights.

In a report a place and role of the National police is probed in the sociallegal mechanism of providing of human rights. Conclusions and recommendations are given.

Keywords: *National police, human rights, sociallegal mechanism of providing of human, subsystem of sociallegal mechanism of providing of human rights rights.*

Яницька О.Л.,

студ. гр. БП-2-17

*Науковий керівник: Олійник А.Ю.,
професор кафедри приватного та публічного
права факультету підприємництва та права
Київського національного університету
технологій та дизайну, м. Київ, Україна*

ЮРИДИЧНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ПРАВИЛ СПОЖИВАЧІВ В УМОВАХ РЕФОРМУВАННЯ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА В УКРАЇНІ

В повідомленні досліджено підстави притягнення і види юридичної відповідальності за порушення правил споживачів в умовах реформування громадянського суспільства в Україні. Пропонуються висновки і рекомендації.

Ключові слова: *юридична відповідальність, фінансова відповідальність, цивільно-правова відповідальність, адміністративно-правова відповідальність, кримінальна відповідальність.*

Вступ. Відділ з питань захисту прав споживачів попереджає суб'єктів господарювання про відповідальність за порушення законодавства про захист прав споживачів. Основним Законом України встановлено, що кожен зобов'язаний неухильно дотримуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей. Незнання законів не звільняє від юридичної відповідальності (стаття 68 Конституції України). Перелік порушень, за які з суб'єкта господарювання стягується штраф, розмір і порядок його стягнення визна-